Vrijdag, 18 December 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3782

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zonaags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Russische successen aan Centrale Front.

Krachtige ontkenning van Duitse beweringen door Sovjets.

Bij Zauta en Nofilia wordt hard gevochten.

Britse duikboten oogsten nieuwe successen.

EEN OFFICIËLE RUSSISCHE VERKLARING.

Het Russische Inlichtingenbureau gaf de volgende verklaring uit: „Hitlers Hoofdkwartier publiceerde een communiqué, waarin wordt beweerd, dat Duitse troepen een grote groep van Russische troepen hebben omsingeld en vernietigd nabij de stad Toropets. Dit communiqué bevat geen woord van waarheid. Wat bedoelen zij met omsingeling bij Toropets, deze Hitlerieten, die eindelijk verward raken in hun eigen leugens? Het Rode leger wierp de Duitse fascistische troepen over een afstand van meer dan 70 kilometers ten Westen van Toropets terug en meer dan 100 kilometer ten Zuiden ervan en in Zuidoostelijke richting zover als in de winter van 1941—1942. Deze stad kan met vol recht worden beschouwd als een stad in het Russische achterland, waar zelfs de salvo's van het grof geschut niet kunnen worden gehoord. Indien er een Duitser in de omgeving van Toropets is, dan bevindt hij zich er toch als oorlogsgevangene. In werkelijkheid hebben de laatste tijd geen gevechten plaats gevonden in het gebied van Toropets, doch in het gebied van de stad Bely.

Het offensief wordt daar gevoerd door de Sovjet-troepen en niet door de Duitsers. In de loop van deze gevechten versloegen onze troepen het 33e Duitse tankregiment samen met zijn hoofdkwartier, het 216e regiment infanterie en het 13e bataljon Chasseurs. In deze gevechten verloren de Duitsers meer dan 7000 officieren en manschappen aan doden, 110 tanks, ongeveer 75 kanonnen, ongeveer 100 machinegeweren, 860 vrachtauto's en 10 goederentreinen met voorraden. Onze troepen bliezen 5 ammunitie-depots op alsmede 3 olie-opslagplaatsen en vernielden 17 vliegtuigen op een der vijandelijke vliegvelden. Bij deze gevechten verloren onze troepen 2000 man aan doden, 115 vermisten, 70 tanks, 48 kanonnen en 360 vrachtauto's" (Moskou, (AP) 18.12).

EEN DUITSE BEKENDMAKING.

Duitse militaire autoriteiten verklaarden, dat Sovjet-troepen, die te Toropets aan het Noordwestelijk front omsingeld werden, zijn uitgeroeid, waarbij 15.000 werden gedood en 4217 werden gevangen genomen (Berlijn, (AP) 17.12).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 17 op 18 December zetten onze troepen aan het Stalingrad- en het Centrale front hun offensief in dezelfde richting als vroeger voort.

In een fabriekswijk in Stalingrad werden 7 vijandelijke blokhuizen tezamen met hun garnizoens door de Russische aanvalsdetachementen omsingeld en uitgeroeid. In de Zuidelijke buitenwijken van de stad schoten eenheden onzer grondtroepen 5 vijandelijke transportvliegtuigen neer. Ten Noord-Westen van Stalingrad sloegen onze eenheden de vijandelijke tegenaanvallen af. Met infanterie- en tankstrijdkrachten hebben de Duitsers een positie aangevallen, die werd verdedigd door manschappen van het Rode leger. Anti-tankkanonnen stelden 5 vijandelijke tanks buiten gevecht. Toen voerden de Russen een tegenaanval uit en doodden meer dan 200 nazies.

In een andere sector werd door onze detachementen ongeveer een compagnie soldaten onschadelijk gemaakt. Tevens werden 8 motorvoertuigen vernietigd en een munitie-depot opgeblazen. Ten Zuid-Westen van Stalingrad leidden onze troepen offensieve operaties. Een Russische afdeling veroverde een gefortificeerd sterktepunt.

In een andere sector sloegen de Russen twee vijandelijke tegenaanvallen af, waarbij 250 nazies werden gedood. Acht Duitse tanks werden in brand gezet en buiten werking gesteld. De Russen maakten 12 machinegeweren buit alsmede een groot aantal geweren en een hoeveelheid munitie.

Aan het Centrale front waren de Russische troepen gewikkeld in offensieve operaties. In het gebied ten Westen van Rzhev trachtte de vijand door tegenaanvallen de Russische opmars tot stand te brengen. De manschappen van de X-afdeling sloegen de Duitsers terug en roeiden meer dan een compagnie uit. In de streek van de Rzhev-Vyazma spoorweg bezetten de Russische schoktroepen een dorp en vernietigden verschillende vijandelijke sterkte-punten. Bij dit gevecht verloor de vijand een bataljon van zijn voetvolk, alsook 3 tanks, 2 kanonnen en 10 machinegeweren. Tevens werden door de Russen gevangenen gemaakt. Het Sovjet-afweervuur schoot boven het gevechtsgebied 3 Duitse vliegtuigen neer" (Moskou, (AP) 18.12).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke communiqué van Caïro luidt als volgt:

„De overblijfselen van de achterhoede der asstrijdkrachten zetten gisteren de terugtrekking voort, krachtig achtervolgd door onze voorste strijdkrachten, die de gehele dag den vijand bestreden in het gebied ten Zuid-Westen van Nofilia. De omvang van de schade, die aan den vijand is toegebracht in het gebied tussen Marble Arch en Wadi Matratin is nog niet bekend.

Uitgebreide patrouilles werden onderhouden door gevechtsvliegtuigen, die de vijandelijke luchtstrijdkrachten volkomen beletten om het oprukkende 8e leger te hinderen. Gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers vielen gisteren het landingsterrein op het eiland Lampedusa aan en richtten belangrijke schade aan verspreid staande vliegtuigen aan.

Op zijn minst 5 grote vijandelijke vliegtuigen, die naar het Zuiden vlogen, werden door onze gevechtsvliegtuigen nabij Sicilië vernietigd. Een enkele JU88 werd nabij Benghazi neergeschoten. Schuiten, die nabij de kust van Tripoli in Noordelijke richting voeren, werden met succes aangevallen met bommen en machinegeweervuur. Van de operaties van gisteren keerden 2 onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 18.12).

GEALLIEERDE LUCHTACTIVITEIT IN TUNIS.

Noland Norgaard seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

„De Noordamerikaanse luchtstrijdkrachten voerden Dinsdag jl. tot tweemaal toe aanvallen uit op de door de Duitsers bezette havens en vliegvelden in Tunis. Ook de scheepvaart werd aangevallen. Door de slechte weergesteldheid heerste er een verslapping in de strijd op de grond. Een Geallieerde zegsman verklaarde, dat de verslapping in de grondstrijd ten dele ook te wijten is aan de noodzaak aan beide kanten om nieuwe manschappen en materiaal aan te voeren. Een escader van de Vliegende Forten bombardeerde de haven van Tunis en vocht zich een weg door het hevige afweervuur, dat van de grond af werd afgegeven. Ook had men te kampen met een vastbesloten tegenstand, die door de vijandelijke gevechtsvliegtuigen werd geboden. Alle vliegtuigen keerden evenwel veilig terug. De zegsman zeide, dat de resultaten van deze aanval „zeer goed' 'te noemen zijn.

De tweede groep van Vliegende Forten viel de haven xan Bizerte aan met even goede resultaten. Alle keerden terug ondanks het hevige afweervuur.

B-26 bommenwerpers vielen het vliegveld El Aouina te Tunis aan en plaatsten verschillende voltreffers op het landingsterrein en omstreken. Lichte Douglas-bommenwerpers bestookten de dokken en scheepvaart te Sfax. Deze vliegtuigen werden geëscorteerd door P-38 gevechtsvliegtuigen. Andere Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen voerden een aantal aanvallen uit op verschillende andere objecten.

De Royal Airforce deelde mede, dat een Britse vlieger een HE en 2 Savoi 79's neerschoot bij een enkele vlucht boven Tunis. De zegsman verklaarde, dat de Duitse luchtactiviteit boven het gevechtsgebied gedurende de laatste dagen geleidelijk verminderd is als gevolg van het slechte vliegweer alsmede ten dele door de Geallieerde aanvallen op de vooruitgeschoven vliegterreinen van de As. Men zeide ook, dat de As- en Geallieerde troepen contact met elkander hebben gemaakt ten Zuid-Oosten en ten Oosten van Medjez El Bab, een plaats, die ongeveer 55 kilometer ten Zuid-Westen van de stad Tunis ligt. Gemeld wordt, dat Duitsers deze plaats aan een bombardement hebben onderworpen (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, vertraagd, (AP) 1612).

COMMUNIQUÉ VAN DE BRITSE ADMIRALITEIT.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Bericht is ontvangen omtrent verdere aanvallen door Zijner Majesteits duikboten op de vijandelijke voorraadlinies. In de Golf van Hammamet nabij Tunis torpedeerde de duikboot onder commando van Luitenant E. L. C. Maydon een middelgroot voorraadschip, dat in Zuidelijke richting voer en zwaar beladen was met motor-voertuigen. Het vijandelijk schip liep aan de grond in zinkende toestand. In de Golf van Napels viel de duikboot onder commando van Luitenant E. J. D. Turner met succes een convooi van 2 middelgrote vijandelijke voorraadschepen aan, geëscorteerd door torpedojagers. 3 Torpedotreffers werden geplaatst. Later zag men de torpedojagers in de omgeving rondcirkelen, doch geen van beide voorraadschepen was zichtbaar. Men neemt aan, dat deze schepen werden vernietigd. In wateren van het Verre Oosten plaatste de duikboot onder commando van Luitenant Commandant E. F. Halston een torpedotreffer op een groot Japans voorraadschip" (Londen, (AP) 18.12).

DUITSERS BEWEREN SCHEPEN TOT ZINKEN TE HEBBEN GEBRACHT.

Van de Duitse radio:

Het Duitse Hoofdcommando deelde mede, dat Duitse duikboten 18 Geallieerde schepen en 1 torpedojager hebben tot zinken gebracht in het Noordelijke, Midden- en Zuidelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan, en ter hoogte van Kaapstad. Torpedotreffers werden geplaatst op nog 3 andere schepen.

Men zeide, dat de tot zinken gebrachte schepen een totale tonnage hadden van 98.000 ton (Berlijn, (AP) 17.12).

Dit bericht wordt door Geallieerde kringen niet bevestigd. Het naziecommuniqué verstrekte ook geen data (New York, (AP) 17.12).

MUTATIES IN ITALIAANSE LEGERLEIDING ONDER DUITSE DRUK.

Een Tass-bericht, dat afkomstig was „van de Italiaanse grens" zeide, dat Mussolini Generaal Vittorio Ambrosio, Stafhoofd van het Italiaanse leger, ontslagen heeft alsook Generaal Ettore Bastico, den fascistischen bevelvoerder in Libye. Als bron van dit bericht werd opgegeven „Italiaanse militaire vertegenwoordigers in het buitenland". Men zeide, dat Mussolini handelde op raadgeving van de Duitse militairen om zijn eigen leiding te zuiveren van Generaals, die door de nazies beschuldigd worden neigingen te vertonen in de richting van een „ongegrond pacifisme". „Tass" deelde ook mede, dat Generaal Angelo Rossi, Ambrosio's afgevaardigde en Admiraal Pini, de commandant van het marine-gebied te Napels onlangs zijn ontslagen (Moskou, (AP) 17.12).

AANVAL OP DUITSLAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht werden objecten in het Noord-Westen van Duitsland aangevallen door vliegtuigen van het Bommenwerpers Commando. Tevens werden mijnen gelegd in vijandelijke wateren. 18 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 18.12).

Het nieuws van vandaag.

De Russen maakten bekend, dat de schoktroepen van het Rode leger nog een dorp aan de belangrijke spoorlijn tussen Rzhev en Vyazma zijn binnengedrongen en in hevige gevechten Duitse tegenaanvallen hebben afgeslagen, waarbij een vijandelijk bataljon infanterie werd vernietigd (blz. 1).

Het gevecht kwam in het spoor van de berichten, dat de Duitsers ten Westen van Rzhev een nieuw verlies leden en de krachtige Russische ontkenning van de Duitse bewering, dat een Russisch leger bij Toropets omsingeld werd. Toropets ligt op enige afstand ten Noord-Oosten van Velikie Lukie. De Russen lieten goed blijken, dat een strijdmacht zich in Zuidelijke richting voortbeweegt naar Smolensk, dat een van de fundamenten is voor de Duitse linie in Rusland. Belly is reeds door de Russen bereikt en hier wordt een offensief gevoerd, waarbij belangrijke Duitse strijdkrachten werden verslagen (blz. 1).

Ten Zuid-Westen van Stalingrad zijn de Russen nog steeds in de aanval en brengen zij hierbij den vijand grote verliezen toe. In de overige gebieden rond Stalingrad consolideren de Sovjets hun stellingen (blz. 1).

In Libye wordt de achtervolging van Rommel voortgezet, maar de gevechten zijn nog gaande voor de vernietiging der strijdkrachten, die werden afgesneden. Deze zijn alle Duitse en men gelooft, dat de Italianen zich aan de spits van de vluchtende troepen bevinden. Vooral ten Zuid-Westen van Zauta en Nofilia wordt verwoed gestreden. Het communiqué van Caïro maakte bekend, dat de omvang van de verliezen, die aan den vijand werden toegebracht, nog niet geheel bekend is (blz. 1).

In Tunis hebben verder de patrouille-activiteiten voortgang, maar het Franse communiqué deelde mede, dat een belangrijk punt bezet werd. Van de aanval op Tunis en La Goulette, welke 8 uren duurde, werd bekend, dat La Goulette vrijwel geheel vernietigd werd en het kanaal tussen Tunis en La Goulette onbruikbaar is gemaakt door de Geallieerde bommen (blz. 1).

In de nacht vielen Britse bommenwerpers het Noord-Westen van Duitsland aan en ook werden mijnen gelegd in de vijandelijke wateren. 18 Bommenwerpers keerden niet terug van de operaties. Dit grote verlies is waarschijnlijk te wijten aan het slechte weer, dat het waarnemen van de resultaten eveneens onmogelijk maakte (blz. 1).

Curaçao herdenkt El Libertador

Plechtigheden in Kerk O.L.V. van de Berg Carmel, op het Bolivarplein en in het „Centro Social Católico".

Curaçao heeft gisteren op zeer waardige wijze herdacht hoe 100 jaar geleden het gebeente van Zuid-Amerika's grootsten Held, Simón José Antonio Bolivar, van Santa Marta in Colombia werd overgebracht naar Caracas in Venezuela.

Van het ochtendgloren tot het invallen der duisternis vonden verschillende plechtigheden plaats, waarbij ingezetenen van diverse nationaliteit zich verenigden om hulde te brengen aan de nagedachtenis van dezen Groten Man.

De Plechtige Heilige Mis.

Des morgens om 7 uur waren vele gelovigen saamgekomen in de parochiekerk van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel op Groot Kwartier. Buiten en binnen hingen Nederlandse, Venezolaanse en andere vlaggen, die een biezondere patriottische tint gaven aan de diensten.

Zijne Excellentie Gouverneur Doctor Petrus A. Kasteel woonde het Heilig Offer bij, dat werd opgedragen door Pastoor Petrus D. Elie O.P., hierin bijgestaan door de Pastoors Constantius Gallé O.P. en Henricus Penninx O.P., respectievelijk als Diaken en Sub-Diaken. Pastoor Antonius Schipper O.P. fungeerde als Presbyter-Assistens.

Schoon zong het Dameskoor van de parochie en het krachtige orgelgeluid vulde de kerk.

Het Te Deum.

Reeds vóór 10 uur stroomden talrijken naar de kerk van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel en behalve de leden van het Herdenkings-Comité, die des morgens de Heilige Mis bijwoonden, waren nog aanwezig Paters, Fraters, Zusters, Consuls van de Bolivar-landen alsmede andere leden van het Corps Consulaire, Vertegenwoordigers van de C.P.I.M. en de Handel, verschillende Departementshoofden, genodigden en belangstellenden. Als Vertegenwoordiger van Zijne Excellentie den Gouverneur was aanwezig de Gouvernements-Secretaris Dr. Carl F. Gronemeijer.

Om 10 uur trad Zijne Hoogwaardige Excellentie, de Apostolisch Vicarius van Curaçao, Monsignore Petrus I. Verriet O.P., al zegenend de Kerk binnen, vergezeld van Zijn Secretaris Pater Willibrordus M. Brada O.P.

De volksliederen van Nederland, Venezuela, Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia en Panama werden vervolgens staande aangehoord door de aanwezigen. Het orgel speelde ook nog de dodenmars, welke werd gecomponeerd bij het verscheiden van Bolivar in 1830.

Pastoor Petrus D. Elie O.P. sprak toen het welkomstwoord uit en zeide, dat zojuist de klanken van de nationale liederen gehoord werden ter begroeting der Vertegenwoordigers van de genoemde landen, die samenkwamen om de nagedachtenis van den Bevrijder te eren en Gode dank te zeggen.

De gewijde spreker gaf vervolgens een uitleg van de aard der plechtigheden, waarbij hij wees op de innige dankbaarheid, die op deze dag zovelen vervulde. Dankbaarheid aan God, omdat Hij ons zulk een groten man gegeven heeft.

De biezondere aandacht vroeg de Pastoor voor Pastoor Henriquez, die de feestrede zou houden, om na zang en orgel de harten nog meer op te heffen.

De Paters en het gemengd koor, bestaande uit de Eerwaarde Fraters, de Dames van het Koor en enkele knapen, zongen nu in beurtzang het Te Deum Laudamus.

Pastoor Henriquez: „De eerste betoging was om zijn laatste wens te vervullen".

Pastoor Julio Henriquez besteeg na de lofzang de treden van het altaar en sprak in het Spaans:

Het was op 17 December 1830 — aldus Pastoor Henriquez—toen in Santa Marta een nog jong man overleed na zich met God verenigd te hebben. Het was Simón Bolivar uit Caracas, die na de Laatste Heilige Sacramenten van de Kerk ontvangen te hebben, zijn ziel teruggaf aan den Schepper.

Het was Simón Bolivar, de jonge man met dat edele hart, die daar stierf, na zijn land te hebben bevrijd.

Het was Simón Bolivar, wiens edele daden hem hadden geplaatst naast de mannen, wier namen onvergetelijk waren geworden in de geschiedenis. Simón Bolivar, die trouwe soldaat, die steeds bereid was geweest zijn leven voor het Vaderland te offeren.

Simón Bolivar, die van overwinning tot overwinning was gegaan om de verdrukte landen te bevrijden en dezen de onafhankelijkheid had gebracht. Hij was het, die de gebieden had bevrijd tot Quito en Guayaquil, van de kusten van de Atlantische Oceaan tot die van de Stille Oceaan.

Hij, - Simón Bolivar, de Vader der Vaderlanden, de goede Christen, die door de Voorzienigheid was geroepen om zijn Vaderland te bevrijden, stierf.

Met de snelheid van de bliksem deed het nieuws de ronde en de mare veroorzaakte niet alleen droefheid en beroering bij zijn vrienden en landgenoten, doch zelfs in het buitenland en bij zijn vijanden.

Hij werd begraven te Santa Marta en jaren gingen voorbij tot tenslotte het gelukkige ogenblik aanbrak waarop Venezuela voelde zijn dankbaarheid te moeten tonen.

De eerste betoging van dankbaarheid was het vervullen van de laatste wens, die Bolivar vóór zijn sterven geuit had: dat hij in Caracas mocht worden begraven.

Generaal José Antonio Paez, toen President van de Republiek, nam de nodige maatregelen om het gebeente van den Bevrijder over te brengen na het Congres en ook de autoriteiten van Colombia te hebben geraadpleegd.

Geachte toehoorders, hoe ontroert het als men de bladzijden van de geschiedenis nagaat tot 17 December 1842.

Hier, honderd jaar later, is de huidige generatie van mening deze gebeurtenis niet ongemerkt te moeten laten voorbijgaan. Uw Vaderlandsliefde en dankbaarheid hebben U ertoe gedwongen deze herdenkingsplechtigheid te organiseren.

Bolivar was een Man, die steeds streed voor de vrijheid. Hij was een goed burger, een goed Christen. Weest Gij opvolgers van Bolivar. Strijdt voor de vrijheid van Uw land. Strijdt voor de rechten van Uw Geloof en van Uw Vaderland.

Deze Kerk, die van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel, is uitge-

zocht om de gebeurtenis te herdenken. Is dit niet een schitterende omstandigheid. Want de devotie, die Simón Bolivar koesterde voor Onze Lieve Vrouw was wel bizonder groot.

Gij, Heilige Moeder, ziet hier de zonen van Bolivar. Zegent hen en helpt hen bij de verdediging hunner rechten.

De Dames van het koor zongen nu het lied ter ere van de Heilige Maagd van de Berg Carmel en het gemengd koor jubelde het „Laudate" uit. Met het Wilhelmus en het volkslied van Venezuela, eveneens door het gemengd koor ten gehore gebracht, kwam een einde aan de plechtigheden in de Kerk.

Op het Bolivar-Plein.

Velen, waaronder ook Zijne Hoogwaardige Excellentie Monsignore Petrus I. Verriet O.P., begaven zich per automobiel naar het Bolivar-Plein op Scharlo, waar nog verschillende redevoeringen zouden worden gehouden en kransen zouden worden gelegd aan de voet van het gedenkteken.

De muziekband van Jan Bakhuis stond — of liever zat — opgesteld en speelde het Wilhelmus en het Venezolaanse volkslied, waarna de Consul-Generaal, de Heer **Pedro Rodriguez Berroeta**, het woord nam.

Ik gevoel mij diep ontroerd om nu voor de tweede maal hier op het Bolivar-Plein het woord te mogen nemen, sprak de Vertegenwoordiger van Venezuela. Gij hebt u hier met mij willen voegen rond de obelisk, het symbool van vrijheid, dat gij voor den Bevrijder oprichtte. Ik wil niet lang zijn, geachte toehoorders, hoezeer ik ook het voorrecht waardeer hier te spreken.

Ik wil echter een eerlijk en krachtig protest doen horen tegen de wreedheden, die in Europa tegen het Joodse ras gepleegd worden. Deze kunnen niet ongemerkt aan ons voorbijgaan. Heden, bij de herdenking van den man, die alles offerde voor de vrijheid, wil ik mijn grote afkeuring tot uiting brengen voor dien anderen man, dien barbaar Hitler, die thans de heilige rechten der vrijheid met voeten treedt.

Nogmaals, ik spreek hier met een oprecht Katholiek hart een protest uit tegen de wreedheden, welke die man ginder ten uitvoer brengt. Nooit in de geschiedenis zijn deze gruweldaden geëvenaard......

Met ontroering in zijn stem geeft de Heer Berroeta nogmaals uitdrukking aan zijn afkeer van het Hitler-gedoe en dringt hij aan op eenheid om de idealen van democratie en vrijheid te bestendigen.

Statenlid **John Aniceto de Jongh** neemt nu het woord om als zijn voorganger in het Spaans een redevoering te houden, waarin hij de overbrenging van het gebeente van Simón Bolivar van Santa Marta naar Caracas herdenkt.

De spreker merkt op hoe Bolivar 5 diamanten uit de Spaanse kroon heeft weten te rukken en het licht der vrijheid heeft geschonken aan Amerika, waardoor hij met recht de naam van Bevrijder kreeg.

Als de Bevrijder thans leefde — aldus de Heer De Jongh—en moest meemaken hoe bruut geweld de vrijheid wil ontrukken aan de wereld, wat zouden dan zijn gedachten zijn?

Den Heer De Jongh wordt een krans aangeboden, die hij legt aan de voet van de obelisk.

De Heer **Constan Casiano**, Hoofdredacteur van het weekblad „La Union", en President van het „Allied Sailors' Home", neemt nu het woord in de Nederlandse taal om op mooie en overzichtelijke wijze enkele biezonderheden uit het leven van den groten Vrijheidsheld te belichten, **waaronder diens verblijf als banneling op het eiland Curaçao.**

Nog spraken in het Spaans de Heren **Ramón Diaz Chirino**, **Dr. Carlos Posada Gaviria**, de Consul van Colombia die ook een krans legde en de Heer **Pedro Pinto A.** Deze gaven allen in vurige bewoordingen uiting aan hun gevoelen van eerbied en dankbaarheid jegens hem, wien het gold.

De bijeenkomst was hiermede afgelopen waarop werd bekend gemaakt, dat de Heer H. G. Muskus, Voorzitter van de Sociedad Bolivaria op Curaçao, aan de Venezolaanse kinderen een tractatie had aangeboden in de Venezolaanse School op Rio Canario.

Des namiddags werd door de Sociedad Bolivariana nog een plechtigheid gehouden op het Bolivar Plein waarbij wederom een krans werd gelegd. In het **Centro Social Católico** had voorts in de namiddag een grote receptie plaats waarvan door velen een dankbaar gebruik werd gemaakt.

De Monetaire quaestie.

De Staten van Curaçao hebben hierbij de eer de ontvangst te erkennen van Uwer Excellentie's missives dd. 21 October jl. No. 6986 en 19 November 1942 No. 7752, houdende de eerste mededeling van de inhoud van het Koninklijk besluit dd. 15 October 1942 No. 1, waarbij het Harer Majesteit de Koningin behaagd heeft te beschikken op het verzoekschrift der Staten dd. 25 October 1941 in zake de monetaire politiek, welke in dit Staatsdeel gevoerd werd, terwijl bij de tweede het origineel van dat Koninklijk besluit aan de Staten werd aangeboden.

Het moge den Staten vergund zijn Uwer Excellentie te verzekeren Harer Majesteit de Koningin dank te zeggen voor de oplossing, die bij Hoogstderzelver besluit aan deze belangrijke aangelegenheid gegeven is. Uwe Excellentie zou goed kunnen vinden daarbij aan Hare Majesteit mede te delen, dat de Staten zich gelukkig achten op de daarin aangegeven wijze, waarbij practisch de gehele gemeenschap het zijne doet, te kunnen bijdragen in de oorlogvoering.

Zij spreken de hoop uit, dat de oorlog spoedig ten einde zal lopen, zodat het kapitaal van het Koninkrijk der Nederlanden gebruikt zal kunnen worden voor de wederopbouw van het Koninkrijk en ter versterking van de positie van de Staat in de internationale volkengemeenschap. De wetenschap met aanvaarding van deze regeling ook daartoe iets bij te dragen, rekent Curaçao zich ongetwijfeld tot een groot voorrecht.

De Staten zouden het echter op biezondere prijs stellen omtrent enkele hierna te vermelden punten nader ingelicht te worden.

a. Waar zal het goud of zullen de dollars, waartegen het toegeed aan pondensterling van de Curaçaose Bank bij de 'Bank of England' voorzover dit het bedrag van een millioen ponden-sterling te boven gaat, en tot een maximum van de tegenwaarde van twintig millioen gulden per jaar door de Regering zal worden overgenomen ten bate van de Curaçaose Bank worden gedeponeerd?

b. Het zou naar de mening der Staten — ook staatsrechtelijk — de voorkeur verdienen de bevoegdheid en evenbedoelde goud — of dollarwaarden gedurende de oorlog ten behoeve van de volkshuishouding van dit Staatsdeel aan te wenden, afhankelijk te stellen van de goedkeuring van de Kroon, boven een van de Ministers van Koloniën en van Financiën.

c. Duidelijk voor ogen hebbende de mogelijkheid dat het op een gegeven moment noodzakelijk kan zijn ook het laatste offer te brengen, waartoe dit Staatsdeel volgaarne bereid is, zouden de Staten gaarne vernemen of het gezien het vitaal belang voor dit Staatsdeel, de bedoeling is alsdan met Curaçao in overleg te treden.

Wat de lening betreft, wordt begrepen, dat het de bedoeling is, dat de bestemming der lening bij het verzoek en de goedkeuring van de beschikking, aan de Koninklijke goedkeuring zal moeten worden onderworpen, en niet telkens en gedetailleerd, de wijze waarop de gelden zullen worden besteed.

Worden extra-dollars verstrekt voor de bouw van alle militaire inrichtingen, die nu gemaakt worden, of heeft de Nederlandse Regering daarvoor bereids extra dollars verstrekt?

Het Muntwezen.

Bij Uwer Excellentie's missive dd. 21 October 1942 No. 6284 bood Uwe Excellentie den Staten aan het daarbij gevoegd ontwerp-Koninklijk Besluit tot regeling van het Curaçaose muntstelsel vergezeld van de bijbehorende memorie van toelichting teneinde dit College in de gelegenheid te stellen daaromtrent van advies te dienen.

De Staten gaarne gebruik makende van de gelegenheid hun krachtens artikel 49 van de Curaçaose Staatsregeling geboden, welke in casu zeer zeker op haar plaats is, wilden in de eerste plaats hun waardering uitspreken over het feit, dat een regeling op het punt is tot stand te komen, waardoor verwacht mag worden, dat de factoren, die tot de ongerustheid omtrent de gang van zaken met betrekking tot het Curaçaose muntwezen aanleiding gaven, uit de weg geruimd zullen worden.

Zij spraken het vertrouwen uit, dat met de opmerkingen, waartoe het ontwerp hun aanleiding gaf, rekening zal worden gehouden.

Algemene opmerkingen.

Overal, waar in het ontwerp „het gebiedsdeel Curaçao" staat, ware daarvoor „Curaçao" in de plaats te lezen. Dit is in overeenstemming met de terminologie van artikel 1 der Grondwet.

De Staten zouden het op prijs stellen als de Curaçaose vertegenwoordiger in de Buitengewone Raad van Advies in de gelegenheid gesteld wierd zijn mening omtrent dit ontwerp-Koninklijk besluit te kennen te geven.

Ad artikel 4, 2e lid. De Staten zijn van oordeel, dat de beschikking over de winsten op aanmuntingen verkregen, voorzover niet nodig voor delging van de in het eerste lid bedoelde verliezen, geheel een interne aangelegenheid van Curaçao is, zodat de beoordeling van de wijze, waarop zij zal geschieden, alleen in Curaçao, door de alhier gevestigde organen — Gouverneur en Staten — dient plaats te hebben. Dit is ook in overeenstemming met de beginselen van de Grondwet en met de gedachte neergelegd in de rede door Hare Majesteit de Koningin op 6 December jl. gehouden.

Ad artikel 13, 2e lid. Hierin instede van „Procureur-Generaal" te lezen: „Officier van Justitie", aangezien deze ambtenaar aangewezen is voor de strafvervolging in eerste aanleg in geheel Curaçao.

Ad artikel 15, 1e lid. Volgens artikel 24 van de Muntwet 1901 werden onder standpenningen verstaan munten met de hoedanigheid van wettig betaalmiddel tot ieder bedrag: dus ook de Nederlandse gouden munten. Het is echter niet de bedoeling de invoer van deze te verbieden. Vóór „standpenningen" ware dan ook in dit artikel beter „zilveren" te voegen.

2e lid. De Staten zouden er de voorkeur aan geven, de voor het verkeer noodzakelijke ontheffingen van het verbod van het eerste lid, bij landsverordening te regelen.

Ad artikel 16, 1e lid. Deze bepaling kan bezwaren opleveren voor het cosmopolitische verkeer in Curaçao. De moeilijkheden werden blijkens de Muntwet 1901 reeds voor verschillende gemeenten in Nederland aangevoeld, weshalve in het tweede lid van het met artikel 16 overeenkomstige artikel 19 is bepaald, dat het verbod niet geldt voor bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen gemeenten, onverminderd ieders bevoegdheid om wettige betaalmiddelen te eisen. Hier geldt dezelfde overweging in dubbele mate. De Benedenwindse Eilanden zijn voor een groot deel aangewezen op het gebruik van dollars, peso's, bolivares, enz., en de Bovenwindse op shillings, francs en ook dollars. Het verbod kan dan ook beter gemist worden.

Ad artikel 18. Het cijfer 16 zal uit de aanhef gelicht moeten worden.

Op de invoer van Nederlandse zilveren standpenningen en pasmunten in Curaçao zal een veel zwaardere straf dan van geldboete van ten hoogste driehonderd gulden gesteld dienen te worden.

Ad artikel 20. Onder a, vóór „standpenningen" in te voegen: „zilveren".

Het vertrouwen wordt uitgesproken, dat zodra er voldoende Curaçaose munten zullen zijn gemaakt en dus de Nederlandse zilveren standpenningen en Nederlandse pasmunten niet meer voor het betalingsverkeer nodig zijn, een termijn zal worden vastgesteld, waarna zij niet meer wettig betaalmiddel in Curaçao zullen wezen en bepaald zal worden tot wanneer ze ingewisseld kunnen worden tegen Curaçaose munt.

Aan dit artikel zal een letter c toegevoegd moeten worden voor de in omloop zijnde Curaçaose pasmunt (zie artikel 4 P.B. 1899 No. 22).

Ad artikel 21, 1e lid. Beter dan „Muntwet" ware in dezen „Muntregeling" te bezigen".

Hierna werd in behandeling genomen het ontwerp landsverordening houdende voorzieningen met betrekking tot de heffing van winst-, inkomsten- en successie-belasting in verband met de oorlogstoestand. Het ontwerp werd zonder verdere wijzigingen door de Staten aangenomen, waarna de vergadering gesloten werd.

MUZIEK-CAUSERIE DOOR MAX TAK.

Hedenavond om 20.15 uur zal de tweede muziek-causerie door Max Tak gehouden worden in het gymnastieklocaal van de Hendrik- en Wilhelminaschool. Om ongeveer 22 uur is zij afgelopen.

Geboren:

VIRGILIO

broertje van

IVAN RAMOS

Sint Elizabeth Gasthuis — 16 Dec. '42.

Curaçao,

MR. STEENBERGHE IN HET KATHOLIEKE ZEEMANSHUIS.

Gisteren bracht de Heer Mr. Maximiliaan P. L. Steenberghe, het hoofd van de Nederlandse Economische, Financiële en Scheepvaartmissie in de Verenigde Staten, een langdurig bezoek aan het Katholieke Zeemanshuis. Buiten leden van het bestuur van het Apostolaat ter Zee waren ook verschillende zeelieden aanwezig. De Heer M.P.L. Steenberghe was vergezeld van luitenant adjudant Emile Ch. J. van de Laarschot. Verwelkomd door den havenalmoezenier Pater Augustinus van der Meer O.P. en de Heren Mr. Henri J. M. Hoogeveen, Mr. Joseph J.A. Ellis en Cornelis Mendes. De Heer Steenberghe bezichtigde het gebouw en onderhield zich hier en daar met de zeelieden. Voor het gebouw en de aankleding had Meester M.P.L. Steenberghe niets dan lof. Na de rondgang trok de hoge gast zich met het bestuur terug in de bibliotheek voor het voeren van verschillende besprekingen. De aanwezigen werden getracteerd op een glas wijn.

Na het onderhoud in de bibliotheek vertrok het gezelschap naar het aparte gebouw van het Katholieke Zeemanshuis in de Hoogstraat, waar uitgebreide slaapplaatsen voor de zeelieden zijn. Hoogst tevreden nam Mr. M.P.L. Steenberghe afscheid van het bestuur van het Apostolaat ter Zee.

DE STATEN VAN CURAÇAO BIJEEN.

Bij afwezigheid van den Heer John H. Sprockel, die zich thans in verband met de Bolivar-herdenking in Venezuela bevindt, werd de vergadering van de Staten gisteravond voorgezeten door den ondervoorzitter der Staten, den Heer Carel N. Winkel. Onder de ingekomen stukken bevond zich een brief van Zijne Excellentie den Gouverneur, waarin den Staten mededeling werd gedaan van een telegram, hetwelk de Gouverneur mocht ontvangen van Hare Majesteit de Koningin.

Het telegram luidt als volgt:

Met grote voldoening nam Ik kennis van de gevoelens van de Staten van Curaçao en verzoek U hun Mijn dank over te brengen voor hun instemming met de gedachten neergelegd in mijn radio-rede stop Ik voeg daaraan toe de wens komma dat als de overwinning eenmaal behaald is en de voornemens van thans verwezenlijkt zullen zijn komma Curaçao in het Rijksverband een gelukkige toekomst tegemoet moge gaan.

Verder besloten de Staten de volgende brieven te richten aan Zijne Excellentie den Gouverneur, betrekking hebbende op het den Staten aangeboden ontwerp Koninklijke Besluit ter regeling van de monetaire quaestie en het ontwerp Koninklijk Besluit ter regeling van het Muntwezen in ons Staatsdeel.

Britse bommenwerpers vallen Noord-West Duitsland aan.

Geallieerde protesten tegen Joden-vervolging.

Bombardementen op Birma duren voort.

FELLE STRIJD BIJ BUNA.

Een oorlogscorrespondent deelde mede, dat het tot een botsing is gekomen tussen de Geallieerden en de Japanse troepen ten Noord-Westen van Buna aan de rivier de Mambare, van waaruit de vijandelijke versterkingen in de nacht van Zondag het land inrukten. De grondgevechten namen heftig toe in deze streek. Heviger gevechten worden gemeld in de omstreken van Buna. De correspondent zeide, dat thans geschat wordt, dat slechts 250 Japanse soldaten erin geslaagd zijn aan land te komen aan de mond van de Mambare-rivier, nadat de vijandelijke zeemacht, die de landing uitvoerde, werd ontdekt en uitgeroeid door de Geallieerde bommenwerpers. Nog steeds zijn vliegtuigen doende de vluchtende overblijfselen van die zeemacht op te speuren. Noordamerikaanse en Australische gevechtsvliegtuigen vlogen op zeer geringe hoogte om alle Japanse objecten aan te vallen (Melbourne, (AP) 17.12).

JAPANSE BASES IN BIRMA AANGEVALLEN.

Het Britse communiqué zeide, dat bommenwerpers van de Raf gisteren de Japanse bases in Birma hebben onderworpen aan de vijfde aanval in vijf dagen met de beschieting der door den vijand bezette dorpen in de streken van Maungdon en Butnidaung. Men zag, hoe de bommen met alle nauwkeurigheid op de objecten terecht kwamen, waardoor enige branden werden veroorzaakt. Alle vliegtuigen keerden veilig terug. Men zeide, dat Japanse vliegtuigen gisteren Tsjittagong en Fenny in Brits Indië hebben aangevallen, doch dat hierdoor slechts geringe schade werd aangericht en zeer weinig slachtoffers te betreuren zijn (New Delhi, (AP) 17.12).

COMMUNIQUÉ VAN DE U.S.A.-MARINE.

Het communiqué, dat werd uitgegeven door de Noordamerikaanse Marine luidt:

„Zuidelijk gedeelte van de Stille Oceaan: (alle data zijn Oosterlengte): Op 16 Decembre heeft een aantal duikbommenwerpers van de Marine Japanse schepen en installaties aangevallen in het gebied van Munda op het eiland Nieuw Georgië. Een vijandelijke torpedojager (of kruiser) werd getroffen en beschadigd. Een vliegtuig keerde niet terug. Twaalf vijandelijke 0-gevechtsvliegtuigen van het landtype onderschepten een groep. Vliegende Forten van het leger. Bij deze onderschepping schoot men alle vijandelijke machines neer.

Een der Vliegende Forten ging verloren, doch de bemanning is gered".

De Japanners probeerden een nieuwe luchtbasis te Munda te vestigen. Deze was de zevende aanval op de basis bij Munda. Hierbij stiet men voor de eerste maal in twee dagen op vijandelijke tegenstand.

De beschadiging van deze torpedojager (of kruiser) bracht het aantal Japanse schepen, die bij de Salomonseilanden tot zinken werden gebracht of beschadigd op 142. De vijandelijke verliezen wat betreft vliegtuigen kwamen te staan op 645 door de vernieling der 12 gevechtsvliegtuigen (Washington, (AP) 17.12).

DE VERHOUDING TUSSEN DUITSLAND EN ITALIË.

Een officieuze, doch gewoonlijk goed betrouwbare bron met connecties op het vasteland, zeide, dat de Duitsers alle Italiaanse spoorwegen en havens onder hun toezicht hebben gesteld, zonder de Italianen hierover te horen. Men zeide, dat tot deze stap besloten is op een bijeenkomst van hoge Duitse officieren in Rome. Deze vergadering was door Goering bijeengeroepen. Onmiddellijk werd tot de uitvoering van dit plan overgegaan. Verder wordt verklaard, dat deze maatregel de Duitse verbittering en ongeduld tot uiting brengt over de Italiaanse mislukking om hun vervoer-mogelijkheden op dreef te houden, waardoor de nazies in Afrika kunnen worden versterkt en van voorraden voorzien (Londen, (AP) 17.12).

STRENGERE ITALIAANSE CENSUUR.

Van Duitse radio-uitzendingen:

Transocean meldde in een bericht uit Rome, dat een besluit voor de algemene beperking van de Italiaanse censuur in afgekomen en dat de censor het toezicht heeft gekregen over alle post, telegraaf-, draadloze- en telefoonverbindingen en de macht heeft om „geheel of gedeeltelijk passages in brieven of andere mededelingen te schrappen, die schadelijk worden geacht voor de defensie van de staat". Strengere censuur-regelingen zouden een nieuwe stap zijn in de anti-invasie maatregelen, welke getroffen worden in Italië en waarvan veel geschiedt onder het oog van de Duitse Gestapo's (Berlijn, (AP) 17.12).

LIJDT DE DUCE AAN MAAGKANKER?

Betrouwbare kringen zeiden, dat Benito Mussolini aan maagkanker lijdt in een gevorderd stadium. Men deelde mede, dat de diagnose werd vastgesteld door Hitlers eigen specialist, die op last van den Fuehrer naar Italië is gegaan na de aanhoudende berichten, dat Mussolini ziek was. De berichtgever zeide, dat de maagziekte van den Duce zich reeds ongeveer vier jaar geleden openbaarde (Londen, (AP) 17.12).

LANDBOUWMOBILISATIE-DAG IN DE V.S.

Het Witte Huis maakte bekend, dat Roosevelt Dinsdag 12 Januari 1943 heeft vastgesteld als een landbouwmobilisatie-dag, waarop bijeenkomsten zullen worden gehouden om de middelen te overwegen „teneinde te verzekeren, dat in het jaar 1943 de grootste productie van de nodige voedselartikelen zal worden voortgebracht". Roosevelt deed een beroep op de landbouwers, om waar het mogelijk zij, op deze dag bijeen te komen tezamen met de vertegenwoordigers van het Departement van Landbouw, beambten van het State Department en anderen, die bij het landbouwbedrijf betrokken zijn.

De proclamatie zeide, dat de landbouwmobilisatie-dag behoort te zijn „het symbool van onze onveranderlijke vastbeslotenheid om al onze landbouwmiddelen en andere middelen van bestaan in te zetten tot het behalen van een volledige overwinning" (Washington, (AP) 17.12).

EEN SPECIALE DUITSE BEKENDMAKING.

Een speciale bekendmaking van het Duitse Hoofdcommando zeide, dat in November de Duitse vloot- en luchtstrijdkrachten 166 schepen tot zinken brachten met een totale scheepsruimte van 1.035.200 ton. De bekendmaking zeide, dat de zinkingen van November die van September overtreffen met 23.500 ton. Hieraan werd toegevoegd, dat duikboten 149 schepen tot zinken brachten met een totaal van 955.200 ton in de Noord- en Zuidatlantische Oceaan, in de Noordelijke IJszee, in de Indische Oceaan en de kustwateren van Noord-Afrika. Volgens het overzicht werden 8 schepen met een totaal van 20.000 ton door duikboten in de Noordzee en het Engelse Kanaal tot zinken gebracht en 9 met een totaal van 60.000 ton door de luchtmacht. Het communiqué noemde de vernietiging van 3 kruisers, 6 torpedojagers, 2 korvetten en 1 duikboot door de duikboten in November. Torpedo-treffers werden gemeld op 1 vliegtuigdekschip, 2 kruisers, 3 torpedojagers en verschillende patrouille-vaartuigen (Berlijn, (AP) 17.12).

SPAANSE DODEN AAN HET RUSSISCHE FRONT.

Nog 19 leden van het Blauwe Legioen, die aan het Russische front gedood werden, hebben het totaal aantal Spanjaarden, die aan het Russische front gevallen zijn, gebracht op 559. (Madrid, (AP) 17.12).

NOORD-WEST DUITSLAND AANGEVALLEN.

De text van een gezaghebbende verklaring luidt: „In de afgelopen nacht werden objecten in Noord-West-Duitsland aangevallen. De wolken waren zeer laag en de resultaten van de aanval konden niet worden waargenomen. 18 Onzer bommenwerpers worden vermist" (Londen, (AP) 18.12).

Van de Duitse radio:

Het DNB zeide, dat 21 Britse bommenwerpers werden neergeschoten bij de aanvallen, die gisteravond door de Britten werden uitgevoerd op Westelijk en Noordwestelijk Duitsland. Men beweerde, dat de aanvallen werden ondernomen door een „zwakke strijdmacht". Er zou evenwel „geringe schade zijn aangericht en enige slachtoffers" gemaakt, „hoofdzakelijk op het platteland". Men zeide, dat de aanvallers werden neergeschoten door „de geconcentreerde Duitse verdediging" en zelfs gedeeltelijk voor zij de Duitse grens bereikten (Berlijn, (AP) 18.12).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Algiers:** Admiraal Darlan vertrok gisterenmorgen in een Martin-bommenwerper van het Franse leger voor een inspectiereis in het Oosten van Algerië. Waarschijnlijk zal de Admiraal Tunis bezoeken.

— **Londen:** Het Duitse antwoord betreffende het ontketenen der oorlogsgevangenen is door de Britse Regering ontvangen. De strekking ervan is nog niet bekend.

— **Washington:** De Verenigde Staten voegden zich bij andere Verenigde Landen in het veroordelen van de „bestiale Duitse politiek om op koelbloedige wijze de Joden uit te roeien." Tevens werd beloofd, dat zij, die hiervoor verantwoordelijk zijn „niet zullen ontkomen aan de vergelding".

— **Londen:** De Britse Secretaris van Buitenlandse Zaken, Anthony Eden, las aan het Lagerhuis een verklaring voor waarin de behandeling van de Joden in de landen, die door de as overheerst worden, wordt veroordeeld. Het Lagerhuis herdacht een ogenblik staande in alle stilte de uitroeiing van de Joden door de nazies, hetgeen door een lid werd bestempeld tot „dat walgelijk barbarisme."

Er heerste een doodse stilte toen Baron de Rotschild zijn dankbaarheid tot uiting bracht voor de Geallieerde bekendmaking.

— **Washington:** Het Noordamerikaanse Oorlogscommuniqué deelde mede, dat bombardementen in Tunis op 16 December een vijandelijke ammunitie-opslagplaats opbliezen en verschillende vijandelijke gevechtsvliegtuigen op de grond vernietigden. Bovendien werden nog vijandelijke troepen en spoorweg-objecten aangevallen.

— **New York:** De staking van de krantenbezorgers in deze wereldstad is geëindigd.

— **Moskou:** Een bericht van het Centrale front zeide, dat de 14e gemotoriseerde Duitse divisie, welke eens bestond uit 20.000 man, werd uitgeroeid in een slag, die 10 dagen duurde.

— **Caïro:** Bevestigde berichten geven te kennen, dat een aanval van Geallieerde vliegtuigen op Tunis en La Goulette, welke 8 uren lang duurde en werd uitgevoerd door zwerm na zwerm van bommenwerpers, veel grotere schade heeft aangericht dan aanvankelijk geloofd werd. La Goulette werd in brand gezet en stond gisteravond nog in vlammen. Sommige van de gasoline-tanks zijn vernield en de waterkant is een puinhoop. La Goulette staat in verbinding met Tunis door een kanaal van 8 kilometer lengte, waarlangs een spoorlijn loopt. Langs deze gehele lengte werden bommen geworpen en de oevers werden zodanig omgewoeld, dat het zand in het kanaal viel en dit vrijwel gesloten heeft. De belangrijkheid hiervan is speciaal groot als men overweegt, dat Tripoli zodanig uit de lucht werd aangevallen, dat het thans als haven nog maar van secondair belang is. De Duitsers hangen voornamelijkaf van Tunis en La Goulette om voorraden naar Afrika te voeren.

— **Washington:** Staatssecretaris Cordell Hull weigerde in debat te treden over Darlans verklaring van aanhankelijkheid aan de Geallieerde zaak. Over het algemeen gesproken zeide hij echter, dat de Verenigde Landen elke hulp nodig hebben, die zij kunnen krijgen. Dat is de hoofdzaak.

— **Washington:** President Roosevelt aanvaardde het ontslag van Leon Henderson als Price Administrator. Men maakte niet bekend wie zijn opvolger zou zijn.

— **Londen:** De radio van Marokko zond het Franse communiqué uit, welke zeide: „Er is patrouille-activiteit. Onze troepen bezetten een belangrijk punt.

— **Londen:** Gemeld wordt, dat de Duitsers minder dan 10 vliegtuigen in de nacht boven Groot Britannië zonden.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **New Delhi:** Blenheims van de Royal Airforce gingen voort den vijand aan te vallen in het gebied van Akyab (Birma) en bombardeerden gisteren het dorp Ratendaung. Geen weerstand van vijandelijke vliegtuigen werd ondervonden en geen enkel vliegtuig ging verloren.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Australië:** De Japanners, die in de buurt van het dorp Buna ingesloten zijn, boden op hardnekkige wijze weerstand aan de Geallieerde aanvallen en deden op twee punten zelfs tegenaanvallen. De Geallieerde linies trekken zich echter nauwer toe en de Geallieerde luchtmacht zet de aanvallen op den vijand voort.

— **Stockholm:** Koortsachtige Duitse militaire activiteiten, die wijzen op een toenemend invasie-complex, worden uit Noorwegen gemeld. Gelijk werd verklaard, dat de Noren worden aangemoedigd in hun weerstand tegen de Duitsers en een actieve campagne voeren om het moreel van de Duitsers in hun bezette land te ondermijnen.

— **Londen:** Berichten „van de Italiaanse grens" zeiden, dat 36 gijzelaars door de As-autoriteiten te Ljubiljana in Slowenië werden doodgeschoten na de dood van een politie-sergeant en een vroegeren ambtenaar.

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando meldt, dat de Duitse en Italiaanse operaties in Libye „systematisch voortgang hebben, niettegenstaande de pogingen van de Britse tankstrijdkrachten om de bewegingen van de as te hinderen door voortdurende aanvallen op de flank van het As-leger."

Behold, The West Indies.

Dr. Aars No. 1.

Reisboeken zijn meestal het meest **interessant** voor diegenen die het beschreven land kennen. Slechts weinigen beschikken over de gave om zo te schrijven, over vreemde landen, **die zij als toerist hebben leren kennen,** dat anderen door hun beschrijving geboeid worden. Het boek van **Mevrouw Amy Oakley, Behold the West Indies,** uitgegeven door de Appleton — Century — Company, New York ($ 4.—), is op deze regel geen uitzondering. Maar voor wie de beschreven delen van West-Indië kent, is dit boek van de eerste tot de laatste bladzijde één voortdurende charme. Het is een van de vlotste, boeiendste beschrijvingen van de West-Indiën, welke wij gelezen hebben. Let wel: **beschrijving.** Het boek is geen baedeker. Er staan vrijwel geen feiten in vermeld en die erin staan zijn doorgaans verkeerd: de Fransen noemden hun deel van Hispañola Saint Domingue, niet Saint Dominique; Dominica bleef niet Frans tot aan de Revolutie, doch bleef in bezit van de Engelsen die het in 1759 veroverden; de aanval op Santiago de Cuba vond niet plaats onder Sir Henry Morgan, maar onder Christopher Myngs; enz.

In beschrijvingskunst is het boek onovertroffen. Behandeld zijn: Nassau, Cuba, Jamaica, Haïti, de Dominicaanse republiek; Puerto Rico, de Maajden-eilanden, de Beneden- en Bovenwindse eilanden, Guadeloupe, Barbados, Martinique, Trinidad, Tobago, **het Staatsdeel Curaçao,** Venezuela, Colombia en Panama.

Het boek is rijkelijk — misschien geïdealiseerd — verlucht met tekeningen van den Heer Gemaal van de schrijfster.

De reis ging op zijn Amerikaans, vluchtig, vlot en oppervlakkig. Dit is het best te illustreren aan ons eigen Staatsdeel, dat 15 bladzijden krijgt, met een reeks alleraardigste tekeningen.

Het begint met Saba. Niet dat de schrijfster daar geweest is. Het landen is ongeriefelijk, vindt zij, daarom vloog zij erover op weg van Martinique naar Puerto Rico. „With tantalizing briefness" beleefde zij de sensatie neer te kijken „into a cratermouth, and see upon its bottom the red roofs of the oddly titled capital."

Van St. Maarten wordt gezegd: „the island divides allegiance between France and Holland" — meer niet. Statia krijgt wat meer in verband met Rodney's aanval daar in 1781.

Van de ABC-eilanden wordt een oppervlakkige, maar zeer waarderend exposé gegeven. Bij het binnenstomen in de St. Annabaai ziet men met enorme letters het woord HELL voor zich staan, hetwelk later Shell blijkt te zijn. zijn.

Dat een arts belangrijk is in het leven van ons, die het vlees nog met zich ronddragen, is zeker waar. Deze belangrijkheid blijkt ook hier weer, want de enige naam van een nog levend ingezetene, die des vermeldens waard is, in dit opstel over ons Staatsdeel, is Dr. Aars. En hij deelt die eer met drie reeds gestorvenen: Peter Stuyvesant, Rebecca Cohen Henriquez, stichtster van de damesclub „Entre Nous", en Elias S.L. Maduro, „buried in front of his palatial abode." Van alle anderen geldt het „business potentates", „lesser officials", „governor" („who should, when we saw his eighteenth- century palace, wear a costume in keeping with its early tradition"). De C.P.I.M. heet „not only one of the largest, but also one of the most up-to-date in the world".

Bij een rondrit over het eiland (het gewone traditionele ritje, inclusief Boca Tabla), merkt de schrijfster vol waardering op: „each village has its catholic church and school".

Trinidad, Haïti en Martinique hebben de schrijfster het meest geboeid.

Of dit boek en de dozijnen andere boeken, die thans over Zuid-Amerika verschijnen zullen helpen de kloof te overbruggen tussen Noord- en Zuid-Amerika, die toch feitelijk cultureel twee afzonderlijke werelddelen zijn, staat te bezien. Beter lijkt het ons deze wederzijdse toenadering tussen landen en volken te bevorderen door allerlei dwaze formaliteiten op te heffen, zodat de mensen zelf kunnen gaan. Slechts reizen doet zien, dat er aan de andere zijde van een grens mensen wonen gelijk wij, niet beter, maar vooral niet slechter.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr.: 18 Dec.:

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, Louise de Colignylaan 14.

Shipping & Supplies: Hr. de Roos, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Hr. de Troye., tel. 724, Emmastad 133A.

Dok Afdeling: Hr. van Hasselt, tel. 468, en Hr. J. Prins, tel 330.

Sportclub „Asiento": Junioren voetbal: Zaterdag 19 December 15.00 uur „Asiento C" — „Groot Kwartier C" te Rio Canario.

Zondag 20 December 3.00 uur te Groot Kwartier „Groot Kwartier A" — „Asiento A".

Sociëteit „Asiento": „Toontje heeft een paard getekend": Hiermede wordt bekend gemaakt dat ten gerieve van de bezoekers uit de stad op Zaterdagavond een extra boot van Punda zal afvaren. Vetrek 19.30 uur. Aanvang der voorstelling om 20.15 uur.

Zondagsschool te Suffisant: Het Kerstfeest van de Zondagsschool te Suffisant wordt **2e Kerstdag** gehouden in de recreatiezaal, om 16.45 uur. Ouders en belangstellenden zijn ook hier hartelijk welkom!

Kerkberichten.

Week van 20 Dec. t/m 26 December.

In de ritus der Dominicanen:

Vierde Zondag van de Advent.

Ma.: H. Thomas, Apostel.

Di.: Beschermfeest van de H. Maagd.

Do.: Onthoudingsdag (verboden vlees te eten).

Vr.: Hoogfeest van de Geboorte Onzes Heren Jezus Christus.

Za.: H. Stephanus, de eerste Martelaar.

De Gelovigen **worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens** na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— Auroramis.
7.30 Kindermis.
9.— Gelezen H. Mis met preek (N.)
17.— Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.

Tot en met Donderdag om 6.— uur de Auroramissen.

7.— Kindermis.

Vr.: In plaats van de Nachtmis om 5.30 Gezongen H. Mis, waarna uitreiking van de H. Communie en 2 gelezen HH. Missen, waaronder Kerstliederen gezongen worden.

7.30 Kindermis.
9.— Pontificale H. Mis.
17.— Plechtig Lof.

Za.: 6.— H. Mis.
7.— Kindermis.
8.30 Gezongen H. Mis.

Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170.

spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)

6.— en 6.30 H. Mis

Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.

Tot en met Donderdag om 5.30 uur de Auroramissen.

Vr.: In plaats van de Nachtmis om 5.30 Plechtige H. Mis.

9.— Hoogmis
17.— Plechtig Lof.

Za.: 7.— Gezongen H .Mis ter intentie van de collectanten.

Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413

Zondag:

5.— Auroramis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.15 Aanbiddingslof voor de mannen.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.

Tot en met Donderdag om 5.— uur de Auroramissen.

Do.: 17—18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P).

Vr.: 4.— Plechtige Nachtmis, daarna elk half uur H. Mis tot de Gezongen H. Mis van 9 uur.

17.— Lof.

Za.: 7.— Gezongen H .Mis ter intentie van de collectanten.

Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de genele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967, **spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.**

Zondag:

5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng:)
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.

Tot en met Donderdag om 5.30 uur de Auroramissen.

Vr.: In plaats van de Nachtmis om 5.30 Gezongen H. Mis gevolgd door 2 stille H.H. Missen.

7.30 Kindermis.

8.30 Hoogmis gezongen door het Nederlands Mannenkoor.

Za.: 7.— Gezongen H. Mis.

Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.

Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:

5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.

Biechten: elke dag na H. Mis. Za. van 16 tot 18 **uur.**

Bovendien iedere dag na de H. Mis d.i. om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.

Pastoor H. Penninx O.P., geen telef., spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zondag.

Zondag:

6.— H. Mis (P); 8.30 Hoogmis;
17.— Lof.

Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).

Za.: 7.— Kindermis.

Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur: Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.

Zo.: 7.— H. Mis; **16.— Lof.**

Weekd.: 6.— H. Mis.

Di.: 16.— Lof

Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding voor de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.

Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15—8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.

Iedere avond om 17.30 uur **Rozenhoedje** voor de vrede.

P. of N. achter een functie **wil zeggen,** dat preek of gebeden, **resp. in de** Papiamentse of Nederlandse **taal gehouden** worden.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag 12 en Zondag, 13 December 1942.

Za. 12 Dec.:	Handicap wedstrijd F	S.U.B.T. 1 — Willemstad	0—0
		Willemstad wint met penalties	3—2
Zo. 13 Dec.:	Res.A-Klasse	S.U.B.T. 2 — Jong Holland 2, doorgegaan vanwege de regen.	niet
Zo. 13 Dec.:	Handicap wedstrijd B	R.C.C. — Jong Curaçao 1	idem
Zo. 13 Dec.:	Handicap wedstrijd C	Groot Kwartier — Kwiek	idem
Zo. 13 Dec.:	Handicap wedstrijd H	Scherpenheuvel 1 — Be Quick	idem

WEDSTRIJD PROGRAMMA MUNDO NOBO

Zondag 20 Dec. 1942: vriend. Jun.	S.U.B.T. Jr. — Jong Holland Jr. (Ercol)
Zondag 20 Dec. 1942: Vriends. wed.	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1
Zondag 27 Dec. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Arsenal (H. Leers)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 27 Dec. 1942: A-Klasse — Transvaal 1 — Scherpenheuvel 1

HANDICAP-VOETBALWEDSTRIJDEN TER GELEGENHEID VAN DE AS. HEUGLIJKE GEBEURTENIS IN ONS KONINKLIJK HUIS.

SCHEMA DER TE SPELEN WEDSTRIJDEN.

Gewijzigd programma

Datum	1e Ronde	Terrein
Za. 19 Dec.	P.S.V. — Volharding (Jesurun)	Win. E Mundo Nobo
Za. 19 Dec.	Independiente — Asiento (Oehlers)	Win. G Asiento ter.
Za. 19 Dec.	Transvaal 1 — Atlanta (Van Eerden)	Win. D Scherpenh.
Zo. 20 Dec.	R.C.C. — Jong Curaçao (H. Leers)	Win. B N.T. Suff.
Zo. 20 Dec.	Groot Kwartier — Kwiek (De Boer)	Win. C Groot Kw.
Zo. 20 Dec.	Scherpenheuvel 1 — Be Quick (H. Rog)	Win. H Scherpenh.

2e Ronde

C — D = J
B — E = K
Jong Holland 1 = Vrij
G — Voorwaarts = L
F — H = M

3e Ronde

J — M = N
A — K = O
L — = Vrij

4e Ronde

O — L = P
N — Vrij

Finale

N — P.

ATTENTIE: Alle wedstrijden beginnen om 16 uur precies.

HET BESTUUR.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

„ONZE KINDEREN".

Onze opgeschoten jeugd en wij.

Wij hebben reeds enige malen onze kinderen onder de loupe genomen, waar het gaat over het behandelen van principiële en gewichtige vraagstukken, en als voorbeeld hadden wij dan „de oorlog" genomen.

Moeilijker wordt het, als wij ditzelfde eens willen bezien, met betrekking tot onze opgeschoten jeugd: onze bakvisjes en opgeschoten jongens van middelbare schoolleeftijd.

Het is op deze leeftijd, dat in menig — al te menig — huishouden de verhouding tussen ouders en kinderen alles te wensen overlaat.

Het is de leeftijd, waarop niet alleen de kinderen opgehouden zijn „op het hart te treden", doch het zelfs iets heel vanzelfsprekends en hun goed recht, ja vaak hun plicht achten „op het hart te treden". „De oude lui snappen niets van ons": hoe dikwijls hebben wij dat niet gehoord, soms als een klacht, soms als een motivering voor eigengereidheid.

Terwijl klachten der ouders over de onverschilligheid, brutaliteit, eigenwijsheid der kinderen ten minste even vaak worden geuit.

Het is de leeftijd, dat de dochter, op wie de Moeder altijd zo trots was, omdat ze zo schattig en grappig was en daarbij zo lief, haar Moeder afscheept met:

„Och, mens, zeur niet!" En waarop die vroegere leuke broekman met zijn blonde krullen en blauwe ondeugende kijkers, na een standje van zijn vader de deur achter zich dicht smijt en met een brutaal woord het huis uitloopt. En de ouders kunnen maar niet begrijpen, wat er toch gebeurd is in die paar jaar tijds, om die eens zo alleraardigste kinderen zó te doen veranderen.

En wat zal er terecht komen van het geven van leiding bij gewichtige vraagstukken? Hoeveel kort-aangebonden Vaders slaan niet met de vuist op tafel, omdat die rekel van een jongen de meest extravagante theorieën met vuur verdedigt en de gezonde(?) zienswijze van Vader als „hopeloos ouderwets" van zich afschuift?

Is het niet te mal, dat kinderen, die de dingen, waarover zij spreken, nauwelijks kunnen onderscheiden, laat staan begrijpen, weigeren zich te laten voorlichten door oudere, verstandige mensen, waarmee zij nog bovendien door banden des bloeds en der genegenheid zijn verbonden?

En het zijn heus niet zo weinig gezinnen, waar zich zulke dingen afspelen. Doch ook daar, waar het decorium wordt bewaard en zelfs de liefderijke omgang behouden, is er toch in legio gevallen bij de kinderen een „onbegrepen voelen" door beiden of één der ouders, een gevoel van tot een nieuwe tijd te behoren, terwijl die der ouders heeft „afgedaan".

In meer of mindere mate zal dit wel altijd het geval zijn: het is min of meer inhaerent aan het puberteits-tijdperk.

Maar de geestelijke vervreemding tussen ouders en kinderen, waartoe dit zeer vaak leidt — en in meer gevallen dan men denken zou — is met verstand en beleid te vermijden.

Heel vaak is het een fout der ouders en is de oorzaak in het verleden te zoeken, terwijl het slechte resultaat dan pas volop evident wordt.

Wanneer wij wensen in goede verhouding te staan tot onze opgeschoten jeugd, wensen haar te begrijpen, door haar geraadpleegd te worden en werkelijk gezag bij haar te hebben, dan moeten wij niet menen, dat dat in een paar dagen tot stand komt. Wie niet van jongsaf het vertrouwen van zijn kinderen heeft gewonnen, zal dat zeker niet krijgen, als zij ouder worden. Wie niet heeft leren „praten" met zijn kinderen, als mens — mensje! — tot mens, die moet niet menen, dat er in de puberteitsjaren plotseling een vertrouwelijke gedachtenwisseling zal komen. Vertrouwen moet door de jaren heen gewonnen worden en werkelijk gedachtenwisselen moet ook op een zekere „gewoonte" berusten. Want anders komen de ouders niet eens in aanmerking.

De tijd is dan nl. voorbij, dat de ouders de enigen uit der kinderen omgeving waren, die iets „wisten"; die antwoord konden geven op vragen als: „waarom een auto zonder paard kan rijden" en „waarom de kip op de eieren gaat zitten". In kennis der techniek en feitenkennis (en daarom menen zij: in wetenschap) en in boekenwijsheid (en daarom menen zij: in wijsheid) verslaan zij vaak op verschillende punten hun ouders. Dat is voor hun beperkte inzicht voldoende, om het gezag der ouders veel aan prestige te doen inboeten, — tenzij er iets méér bij de ouders aanwezig is.

Het is dus niet meer zo noodzakelijk de ouders te raadplegen, nu de „alwetende" boeken er zijn en ... de „veelwetende" makkers. Bovendien heeft het „gedachtenwisselen" met mensen van eenzelfde beperkt gezichtsveld en ondervinding nòg een groot voordeel.

Het is nl. een algemeen voorkomend verschijnsel — ook bij ons, „wijzen" — dat men met anderen van gedachten wisselt, zowel om meer klaarheid in de eigen gedachten te krijgen — men is gedwongen exacter te formuleren — en dit is wel de ongevaarlijkste en onschuldigste hebbelijkheid, maar tevens om „gelijk te krijgen", dus als een soort morele — maar dan valse — steun, een sussen van het „eigenlijk-wel-beter-weten" in een twijfelachtig geval. En dit is wèl gevaarlijk. Dit is een fout, waar bijna iedereen enigermate aan lijdt of heeft geleden.

Menigeen echter komt haar nooit op het spoor, maar zeker niet op die leeftijd. En men kiest dan intuïtief mensen van gelijke of mindere kennis, ofwel hen, die door genegenheidsbanden of anderszins niet gauw ons zullen tegenspreken. Het verleidelijke van het „bomen" met de vrienden te verkiezen boven het gedachtenwisselen met de ouders is daarom zeer groot. Bij mensen van ondervinding trek je zo gauw aan het kortste eindje; ze komen met argumenten, welker bestaan je nog niet eens vermoed had, ze vinden fouten bij je, die je zelf nog niet ontdekt had en die je maar liever niet kende; zodat zelfs bij volledig goed begrip tussen ouders en kinderen, de aantrekkelijkheid van het gedachtenwisselen sterk naar de kant der vrindjes werkt. Hoeveel te meer, wanneer onderling begrip en vertrouwen, en tact en wijsheid van de zijde der ouders te wensen overlaat.

Het is daarom, dat ik er in vorige artikelen steeds zo de nadruk op legde, dat men de kinderen, ook als zij klein zijn, niet moet afschepen met „geen tijd" of met smoesjes, want dat wreekt zich later.

Het allereerste vereiste is, dat men bij de kinderen van kleinsaf aan het vertrouwen aankweekt en de gewoonte de dingen ernstig samén te bepraten.

Ook dàn blijft er nog gevaar voor misverstand bestaan, als de kinderen ouder worden, maar het sine qua non **is er.**

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Piscá na Scavechi.

Een moot gebraden vis wordt in vieren verdeeld en van graten ontdaan. Dan doet men de vis in een schaal en voegt 2 eetlepels slaolie, 4 eetlepels azijn, een fijn gesneden ui en een paar kruidnagels toe. Nu laat men alles een paar uur staan en dient dan op.